

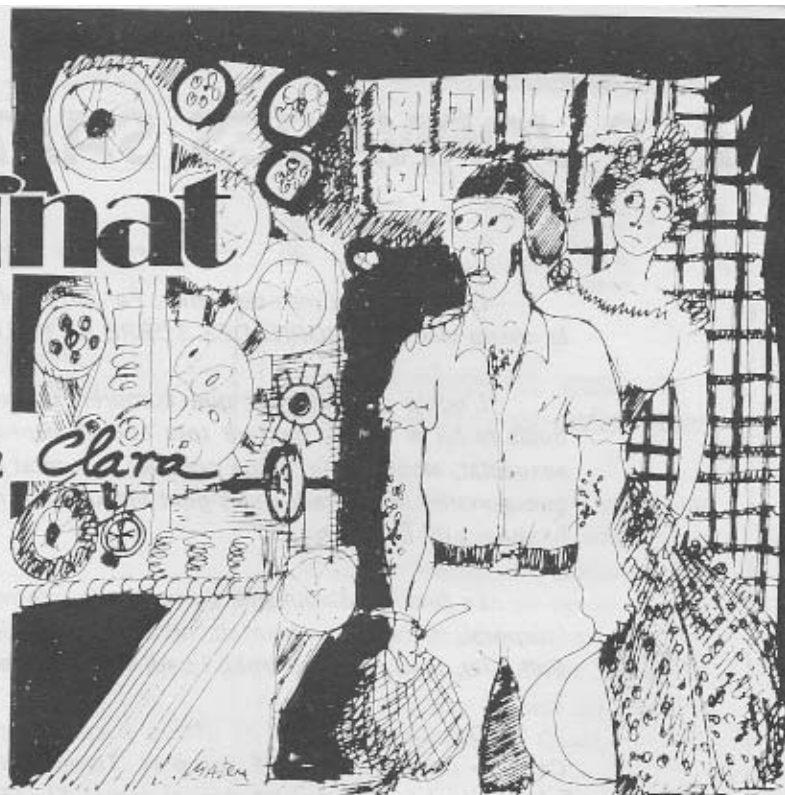
Gent del Veïnat l'any 1897

El raval del Veïnat, dit també de sant Antoni, és una creació del segle XIX, la qual cosa es relaciona directament amb l'estirada urbana de Salt, motivada pel procés d'industrialització iniciat vers el 1846.

Aquesta estirada, i l'augment demogràfic que la provoca, no poden explicar-se pel sol fet del creixement natural de la població (augment de la natalitat i o disminució de la mortalitat), sinó per l'arribada de gent d'altres indrets més o menys propers que no vacil·là a deixar llurs antics treballs per ingressar a la fàbrica. Per això, l'any 1900, la gent nascuda fora del poble era ja més nombrosa que la nascuda a Salt. Hi havia, doncs, més forasters que nadius.

D'on era la gent que s'instal·là a Salt durant aquest temps? Per contestar aquesta pregunta de forma precisa caldria mirar amb deteniment un padró d'habitants del segle passat i apuntar els llocs on havien nascut els saltencs d'aleshores. Jo no ho he pas fet, però sí que en puc donar una petita mostra referida al carrer de la Unió. En aquest carrer l'any 1897, hi havien 45 homes i 51 dones.

per Josep Clara

ORIGEN DELS HOMES

Salt	22
Amer	2
Barcelona	2
Ginestar	2
Girona	2
Aiguaviva	1
Banyoles	1
Binéfar	1
Bordils	1
Cassà de la Selva	1
Cruïlles	1
Fornells	1
Jafre	1
Les Preses	1
Lledó	1
Llorà	1
Montfullà	1
Santa Eugènia	1
Sarrià	1
Vilobí	1

ORIGEN DE LES DONES

Salt	26
Amer	3
Sarrià	3
Banyoles	2
El Pont Major	2
Aiguaviva	1
Bescanó	1
Bianes	1
Bordils	1
Calella	1
Fornells	1
Ginestar	1
Llorà	1
Montfullà	1
Palafrugell	1
Pineda	1
Quart	1
Sant Medir	1
Verges	1
Vic	1

D'aquestes dades hom pot extreure la conclusió que la immigració era majoritàriament de les contrades gironines (especialment, i de manera lògica, del Gironès mateix), però cal mostrar també la presència, bé que mínima, de gent de zones més allunyades, com són Barcelona, Calella de la Costa, Vic o Binéfar. Fet i fet, però, tothom era català; només hi havia un aragonès com a excepció.

Per acabar, em permeto d'afegir una altra característica a les dades apuntades. Em refereixo a la cultura. Els 45 homes i les 51 dones que vivien al carrer de la Unió mostraven un grau molt alt d'analfabetisme. Solament se n'escapaven 29 homes que sabien escriure; ells mateixos i una nena sabien també llegir.